

In gesprek met Marjolijn

Hoi Marjolijn, wat leuk dat we even met je mogen kletsen. Wil je de lezers vertellen wie je bent?

Natuurlijk, mijn naam is Marjolijn Mostert. De afgelopen jaren ben ik vooral groep 8 leerkracht op de Vliet geweest. Dat doe ik met veel plezier. Ik kom niet uit niet uit de Hoeksche Waard, maar woon samen met Mels in een oud arbeidershuisje uit 1906 in Dordrecht. Daar woon ik met veel plezier. In mijn vrije tijd sport ik heel graag. Ik hockey al ruim 24 jaar. Eerst deed ik dat altijd in een selectieteam, maar sinds 2 jaar speel ik met al mijn vriendinnen in gezelligheidsteam/bierteam. We waren van plan om het gewoon voor de lol te doen, maar we blijken toch fanatieker dan gedacht. We gaan daarom ook dit jaar weer voor het kampioenschap. Daarnaast crossfit ik nog 4 tot 6 uur in de week. Op de Vliet geef ik naast de gymles van groep 7/8 ook gymles aan groep 6. Dat doe ik met veel plezier. Naast het sporten, ben ik ook gek op reizen. In 2014 heb ik een mooie reis door Australië en Nieuw-Zeeland mogen maken. Daarna was het hek van de dam en ben ik liever weg dan thuis. Gelukkig houdt Mels ook van reizen en plannen we samen mooie reizen en tripjes.

Voordat ik op de Vliet kwam heb ik op verschillende scholen gewerkt. Na mijn terugkomst uit Australië, heb ik van april tot het einde van het schooljaar gewerkt in Pernis. Daarna ben ik aan de slag gegaan op een school in Rotterdam-Zuid. In 2017 ben ik uiteindelijk op de Vliet gekomen, waar ik met veel plezier werk.

In gesprek met Marjolijn

Onderwijs tijdens de corona periode werd iets heel bijzonders. School, thuisschool, werken vanuit huis, hoe heb je deze hele periode ervaren?

Het was even schrikken toen we te horen kregen dat de scholen gesloten werden, 2 weken werden 3 maanden.

Toch ben ik trots hoe we dit hebben opgepakt als team. Al snel kwam vanuit het bestuur een aantal richtlijnen. We zijn als leerkrachten bij elkaar gekomen en hebben het leerplein ingericht als 'crisiscentrum'. We hebben daar efficiënt, en naar mijn idee, snelle en goede besluiten kunnen nemen. Ook kregen we er af en toe een beetje de slappe lach van. Een school zonder kinderen en een 'crisiscentrum'. Niemand die het ooit had meegemaakt en het voelde heel onnatuurlijk.

Al vrij snel mochten we de kinderen heel eventjes zien en mochten ze hun Chromebook komen ophalen. Heel gek om de kinderen op afstand te houden en werk uit te delen.

De volgende dag zagen we elkaar in 'De Meet'. Een nieuwe term an sich, die we eigenlijk nog steeds gebruiken. Dat was in het begin natuurlijk even lachen, gieren, brullen en even wennen. Al snel zijn we eigenlijk toch over gegaan op het normale werk.

In gesprek met Marjolijn

Uitleg via de Meet, lessen verwerken via een digitale leeromgeving. Ik vond dat als leerkracht soms best lastig. In de klas loop je heel de tijd rondes om kinderen te controleren en gelijk te kunnen helpen als je ziet dat het niet helemaal lukt. Ik ben een controlfreak, dus probeer de kinderen tussentijds veel te checken. Gelijk inspringen op het moment dat het de verkeerde kant op gaat en de lesstof nog een keertje uitleggen. Dat ging achter een Chromebook wat lastig. Het enige wat ik als leerkracht nu kon doen, was naar een scherm kijken en dan tot de conclusie komen dat sommige onderdelen nog niet helemaal goed begrepen waren. Ik moest dan wachten tot ik de kinderen weer in de Meet zag. Dan kon ik een afspraak maken om daar samen nog even naar de kijken. Gelukkig waren er een aantal kinderen soms zo gezellig (en verstandig) om zelfstandig in de Meet te komen om nog een keer om uitleg te vragen. Dat voelde als leerkracht heel fijn. Ik zat heel de dag in de Meet, maar als de kinderen aan het werk waren, zat ik vaak naar een leeg scherm te staren. Je voelt je dan als leerkracht machteloos en nutteloos. Gedurende de periode merkte je wel dat de kinderen het soms fijn vonden om gewoon een kletspraatje met je te maken. Dat was ook heel gezellig.

In gesprek met Marjolijn

Via 'de meet' kwam je alle huiskamers binnen en andersom. Hoe vond je dat?

Ik vond het ontzettend leuk om de kinderen in hun eigen omgeving te zien. Sommige kinderen zaten keurig aan hun eigen bureau in hun kamer, anderen zaten gezellig aan de tafel in de woonkamer en sommige kinderen lagen nog heerlijk in hun bed te hangen. Sommige kinderen zaten keurig aangekleed achter de webcam, andere kinderen hadden hun 'chill' kleren aan. Het verschil tussen al die kinderen was leuk om te zien. Voor ouders was het ook een bijzondere periode. Ze moesten opeens voor hulpjuf of meester spelen. Sommige ouders zaten naast hun kinderen tijdens de uitleg, andere ouders heb ik soms op de Meet gehad met een vraag en andere ouders konden het redden zonder hulp. Grappig om te zien en merken was dat sommige ouders volledig in paniek raakten van de hoeveelheid leerstof en werk van een dag. Er was alleen geen verschil tussen de hoeveelheid werk op school en thuis. De kinderen hebben letterlijk het werk van school mee naar huis gekregen. Ik denk dat voor veel ouders het een eye-opener is geweest. Daarnaast vond ik het ook heel leuk als ouders met vragen kwamen. Vorig jaar had ik groep 8. De lesstof (lees: breuken) zijn voor veel ouders al een tijd geleden. Het was leuk om de ouders hierin te begeleiden. Het was een mooi moment van samenwerken en een echte driehoeksverhouding tussen kind, ouders en leerkracht.

In gesprek met Marjolijn

Zijn er dingen die je moeilijk vond tijdens de thuiswerkperiode?

Als leerkracht willen we de kinderen natuurlijk zoveel mogelijk leren. De lesstof was nog enigszins aan te leren met dank aan alle uitgeverijen van onze methodes. Zij hebben de verwerkingssoftware gratis opgesteld voor ons om met de kinderen toch verder te kunnen werken. In de klas zijn we natuurlijk niet alleen maar taal, rekenen, spelling enzovoort aan het leren. In de klas leren we ook hoe je met elkaar omgaat en is naast de cognitieve ontwikkeling, ook de sociaal-emotionele ontwikkeling belangrijk. Ik vond het moeilijk om hiermee aan de slag te gaan en de kinderen te helpen groeien hierin. Je merkt dat sommige kinderen het thuis zitten echt zat waren en dat zij hun klasgenootjes misten. Daarnaast leren kinderen ook van elkaar in situaties die zich op school voordoen. Eigenlijk is dat iets wat je niet thuis kunt oefenen. Hoe ga je om met tegenslagen? Hoe kun je elkaar helpen als iemand verdrietig is. Dat is iets wat niet te oefenen valt achter een computer. Ik hoop daarom ook dat we niet meer dicht hoeven en dat we elkaar kunnen blijven zien!

In gesprek met Marjolijn

Hoe was het om bij iedereen in huis te komen?

Ik vond het ontzettend leuk om de kinderen in hun eigen omgeving te zien. Sommige kinderen zaten keurig aan hun eigen bureau in hun kamer, anderen zaten gezellig aan de tafel in de woonkamer en sommige kinderen lagen nog heerlijk in hun bed te hangen. Sommige kinderen zaten keurig aangekleed achter de webcam, andere kinderen hadden hun 'chill' kleren aan. Het verschil tussen al die kinderen was leuk om te zien. Voor ouders was het ook een bijzondere periode. Ze moesten opeens voor hulpjuf of meester moesten spelen. Sommige ouders zaten naast hun kinderen tijdens de uitleg, andere ouders heb ik soms op de Meet gehad met een vraag en andere ouders konden het redden zonder hulp. Grappig om te zien en merken was dat sommige ouders volledig in paniek raakten van de hoeveelheid leerstof en werk van een dag. Er was alleen geen verschil tussen de hoeveelheid werk op school en thuis. De kinderen hebben letterlijk het werk van school mee naar huis gekregen. Ik denk dat voor veel ouders het een eye-opener is geweest. Daarnaast vond ik het ook heel leuk als ouders met vragen kwamen. Vorig jaar had ik groep 8. De lesstof (lees: breuken) zijn voor veel ouders al een tijd geleden. Het was leuk om de ouders hierin te begeleiden. Het was een mooi moment van samenwerken en een echte driehoeksverhouding tussen kind, ouders en leerkracht.

In gesprek met Marjolijn

Zo te horen heb je leerzaam en gezellig goed kunnen combineren. Wat zul je nooit meer vergeten?

Groep 8 is een bijzonder jaar en groep 8 in Coronaperiode maakt het nog veel veel gekker. We gingen in lockdown toen we ook een begin wilde maken aan de musical van groep 8. We wisten aan het begin van de lockdown ook niet of we de musical wel konden opvoeren. Toch zijn we daarmee aan de slag gegaan. Online hebben de kinderen ingevuld welke rol ze wilden en de meiden (het waren er maar 3) hadden onderling dit kunnen regelen. Uiteindelijk heb ik de rollen kunnen verdelen. Dit ging eigenlijk heel soepel. Het oefenen van de musical op een digitale manier zorgde voor wat meer uitdaging!

Als je met 14 leerlingen in een Meet zit, zorgt dat nog wel eens voor vertraging op de lijn. De ene wifi-verbinding werkt ook beter dan de anderen. Het oefenen van de teksten ging meestal nog wel, maar liedjes oefenen met 14 kinderen met 14 verschillende verbindingen is erg slecht voor het gehoor! We hebben hier met elkaar wel hard om kunnen lachen. Ik zette tijdens het oefenen van de liedjes dan ook gewoon het geluid uit.

Een verhaal dat ik ook nooit meer zal vergeten was dat groep 8 al in de Meet zat. Ik zat daar ook altijd in, maar was tussen de middag nog eventjes een eitje aan het bakken en wat aan het discussiëren met Mels. We hadden een mooie discussie over een artikel dat ging over vis. Welke vissen zijn vet en welke niet. We zaten gezellig met zijn tweeën te kletsen, totdat ik opeens allemaal gelach hoorde vanuit mijn Chromebook. Wat bleek? Ik was vergeten om mijn scherm op mute te zetten. Kinderen, maar ook heel veel ouders hebben ons gekibbel gehoord. Kan gebeuren....

In gesprek met Marjolijn

Wat voor een juf ook fijn is om te merken, is als kinderen het gewoon gezellig vinden om met je te kletsen. Tussen de lessen door waren er ook een aantal kinderen die af en toe in de Meet kwamen om gewoon gezellig te kletsen over koetjes en kalfjes. Zo ben ik toeschouwer geweest van een leerling die een nieuw voetbalshirt kreeg. Al vanaf half 9 kon hij via een track en trace zien waar de bezorger was. Het rekenwerk werd daardoor wel erg lastig om te maken en om de 5 minuten kreeg ik een update waar de bezorger was. Ik vond dit erg gemakkelijk. Uiteindelijk was de bezorger er en heb ik via de live-verbinding kunnen zien hoe deze leerling de doos open scheurde en vol trots zijn nieuwe tenue liet zien. Dit zijn echt de mooie momenten en kon ik erg van genieten.

In gesprek met Marjolijn

Bedankt voor dit leuke, spontane gesprek. Wil je de lezers nog iets meegeven?

Jazeker! Terugkijkend op die gekke periode, ben ik trots op de kinderen, ouders en op mijn collega's. Ik denk dat we in de lockdown een goede aanpak hebben gehad. We hebben zoveel mogelijk een 'normale' schooldag proberen te organiseren en met de kinderen contact proberen te houden. Mijn moeder werkt ook in het basisonderwijs. We praten ook veel met elkaar over het onderwijs. Zij was best een beetje jaloers op het feit dat alle kinderen op De Vliet een 'eigen' chromebook hebben. Iets wat onderwijs op afstand een stuk makkelijker maakte. Zij merkte dat kinderen in haar klas vaak een laptop of tablet moesten delen. Soms met 2 of 3 broertjes/zusjes. Dan schiet het werken niet echt op. Ik kijk in ieder geval met een positief gevoel terug op deze periode. Ons motto samen, bewust en ambitieus is hier denk ik duidelijk naar voren gekomen. Desondanks hoop ik dat we niet meer in een lockdown hoeven, want de kinderen 'in het echt zien' is toch het allerfijnste!

